

وفات شیخ "صفي الدين اردبيلي" عارف نامي و بزرگ دودمان صفوي (735 ق)

ابوالفتح شمس الدين سيد اسحاق بن سيد امين الدين جبريل موسوي اردبيلي، معروف به صفي الدين اردبيلي (شيخ صفي)،

ابوالفتح شمس الدين سيد اسحاق بن سيد امين اردبيلي؛ الدين جبريل موسوي اردبيلي، معروف به صفي اردبيلي (شيخ صفي)، موصوف به برهان الاصفياء، قطب الاقطاب و شيخ العارفين، از عرفا و مشايخ صوفيه و پيران طريقت در قرن هشتم هجري است. نسب شيخ صفي با نوزده واسطه به جناب حمزة بن موسي بن جعفر (ع) مي رسد و با اين كه از سادات بود ولي به شيخ شهرت داشت. شيخ صفي اردبيلي در سن بيست سالگي به جستجوي مرشدي در ميان زهاد اردبيل برخاست اما هيچ يك از آنان قادر به برآوردن نياز روحي وي نشدند. بنا بر اين صفي اردبيلي به گيلان رفت و شيخ محمد گيلاني، معروف به زاهد را به عنوان مرشد خود انتخاب نمود. شيخ زاهد نيز صفي اردبيلي را به رياست طريقت زاهديه برگزيد و هنگامی كه صلاحيت صفي اردبيلي را مشاهده كرد به وي اجازه ي تدريس داد. قدرت معنوي صفي اردبيلي نفوذ فراواني در ميان مردم داشت به طوري كه بعدها، چون نوادگان او ادعای سلطنت كردند مورد حمايت مردمی واقع شدند و سلسله ي صوفيه را ياري دادند.